

SECTIUNEA I.

1. Sămănătorulu.

*) Ascultați! Éca sămănătorulu a eșitu în țerină, să sēmene sēmēnța; și sēmēnându elu, una sēmēnță cădù lângă drumu și ómenii trecēndu pe acolo. o calcară și paserile ceriului o máncară.

Alta cădù pe pétră și resări; dar' îndată se uscă, căci n'avea umedélă. Alta cădù în miđloculu spiniloru; și cre-scēndu spinii împreună cu dēnsa, o înecară. Érá alta, cădù pre pământu bunu; și resărindu, dede fructu însutitu.

Copii! Țerina este lumea acēsta; sēmănătorulu este Christosu; și, după dēnsulu, părinții și învățătorii voștrii. Sēmēnța aruncată în pământu, este învățătura ce v'ó dau ei; érá pământulu, sunteți voi copiiloru.

Precum pământulu este de mai multe feluri, adecă: roditoru, mai puçinu roditoru și sterpu, așa și ómenii: unia suntu buni, alții mai puçinu buni, érá alții rēi. Cei buni, primescu învățătura cea bună și se folosescu de dēnsa; érá cei rēi, ca nisce netrebnici ce suntu, fugu de învățătură; de aceea remānu orbi la minte și de nici unu folosu, în tótă vieța loru.

Scóla. copiiloru, este o lume mică. Noi vedemu în

*) Invățătorulu nu va da scolariloru bucăți mari de cititu.

1. La ori ce lecțiune, învățătorulu va obliga pe scolaru, să citescă raru și cu vóce tare; să pronunціă cuvintele bine, și să facă a se auzi finalele la cuvinte claru.

2. Să nu suferē nici cum pe scolaru, să citescă monotonu, adecă ca cumu ar cânta; ci să cetescă așa, ca cum ar vorbi cine-va. Citirea monotonă, láncezesce gândirea și face pe scolaru neatentți, la ceea ce citescu.

3. Când citesce, la virgulă se înalte puçinu vócea; ér' la cele-l-alte punctuații, s'ó lese josu, făcēndu o mică pausă. Când este punctu de întrebare séu de exclamațiune, scolarulu va citi așa, cum cere înțelesulu.

Este bine, ca însuși învățătorulu să citescă mai întâiu lecțiunea inaintea scolariloru, aplicāndu regulele de la No. 1, 2 și 3 de mai susu; și apoi când voru citi ei, să-i obligē a păzi aceste regule.